

Krag: Det er en Selvfølge, at vi i Udvalget har maattet blive staaende ved Overvejelse af den lidet omfattende Ændring i Københavns Forfatning, som det foreliggende Lovforslag er Udtryk for; vi har jo hverken Beføjelse til eller Mulighed for at tage Problemet som Helhed op til Overvejelse. Men jeg deler den Betragtning, som er kommet frem fra den højtærede Minister og nu ogsaa fra den ærede socialdemokratiske Ordfører (Chr. Jensen), at Forfatningen af 1857, saa udmærket som den i øvrigt har vist at være igennem de mange Aar, den har været Grundlaget for Udviklingen her i København, dog nu trænger til et grundigt Gennemsyn og Ændring paa en hel Række Punkter, og det vil jo formentlig ogsaa til sin Tid komme til at foreligge for os.

I øvrigt maa jeg sige, at jeg tror ikke, det vil møde meget stærk Modsigelse, naar jeg udtaler, at vi er jo ikke inden for Oppositionspartierne egentlig forvænt med Hensyntagen til vore Ønsker eller Forstaaelse af vore Krav fra Flertalspartierne og fra Regeringens Side. Saa meget glædeligere er det, at jeg kan konstatere, at under Forhandlingen om denne Sag er der vist ikke ringe Forstaaelse og Imødekommenhed over for Forslag, som er fremført fra vor Side; og som nu i det væsentlige, bortset fra enkelte formelle Ændringer, findes som de Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Minister og tiltraadt af Udvalget. I og for sig erkender jeg, at det vilde være ønskeligt, om man allerede her ved anden Behandling kunde have mødt en enig Udvalgsindstilling i en Sag af den Karakter, som her foreligger, og vi har ogsaa gensidigt bestræbt os derfor, og dette har i vor Holdning fundet Udtryk derigennem, at visse af de Ændringsforslag, vi havde stillet, har vi efter den Holdning til andre Forslag, som Ministeren og Regeringspartierne indtog, trukket tilbage. Der er imidlertid endnu Bestemmelser i Lovforslaget, først og fremmest saaledes som det eventuelt — eller sandsynligvis — bliver ændret, naar de Ændringsforslag er gennemført, der er stillet fra Regeringspartierne Side, som vi ikke kan tiltræde, ligesom der ogsaa er Spørgsmaal i denne Forbindelse, som vi ønsker at rejse paa Grundlag af Ændringsforslag, som vi har stillet og altsaa har fastholdt.

Vi har oprindelig stillet Ændringsforslag til Lovforslagets § 2, 2det Stykke, som omhandler den Maade, hvorpaa staaende Udvalg i Københavns kommunale Bestyrelse skal nedsættes. Vi havde ønsket, at

dette skulde simplificeres i væsentlig Grad, derved at man simpelt hen sagde, at staaende Udvalg nedsættes ved Benyttelse af Forholdstalsvalgmaaden, og Reglerne derfor vilde saa kunne gives i Stadens Vedtægt. Vi mente, at i en Forsamling paa 55 Medlemmer kan det ikke være fornødent at anvende den Fremgangsmaade, som man i Købstadkommunalloven har maattet bringe til Anvendelse som Følge af, at de mange Byraad jo er saa faatallige og saa opdelte, at Anvendelsen af Forholdstalsvalgmaaden ved Nedsættelse af staaende Udvalg ikke helt faa Steder vilde støde paa Vanskeligheder. Imidlertid har Flertallet ikke været til at faa i Tale for en Ændring paa dette Punkt, og vi har derfor trukket vort Forslag tilbage. Derimod har vi maattet fastholde Ændringsforslagene under Nr. 2, 4 og 9.

Ændringsforslag Nr. 2 er et Ændringsforslag til § 3. Det bestemmes i § 3, at Magistraten skal bestaa af en Overborgmester, 5 Borgmestre og 5 Raadmænd, men at efter Kommunalbestyrelsens Forslag kan ved kgl. Anordning Antallet af Borgmestre og Raadmænd ændres. Vi er imidlertid af den Opfattelse, at hvor ikke Forholdene gør det tvingende nødvendigt, bør der ikke aabnes Adgang til ved kgl. Anordning at omgøre en Lov, og vi kan ikke se, at Nødvendigheden for en Udvidelse eller en Formindskelse af Borgmestrene eller Raadmændenes Antal her i Staden kan indtræde med en saadan Pludselighed og Voldsomhed, at man øjeblikkelig maatte skride til at ændre det i Loven fastsatte Antal. Der kan dog ikke være den fjerneste Tvivl om, at der vil være god Tid til, hvis man ønsker Antallet af Borgmestre eller Raadmænd ændret, at faa tilvejebragt en Ændring af Loven. Rent principielt maa jeg være en bestemt Modstander af, naar det ikke er tvingende nødvendigt, at ændre Lovbestemmelser gennem kgl. Anordning. Det er dette, der har foranlediget os til at stille et Ændringsforslag, gaaende ud paa, at denne Adgang til at ændre Borgmestrene og Raadmændenes Antal ved kgl. Anordning udgaar.

Dernæst er der Ændringsforslaget under Nr. 4 til § 4. I § 4 stilles bl. a. Forslag om, at hvis Overborgmesteren faar Forfald med Hensyn til Varetagelsen af sit Embede, kan han konstituere en Borgmester eller en Raadmand til midlertidig at bestride hans Embedsforretninger, men dog kun, indtil Borgerrepræsentationen maatte træffe anden Bestemmelse. Jeg synes, at det for den, der saaledes bliver konstitueret, er en lidt uhyggelig Situation. Lad os sige, at